

MATERIÁLY

**IV MEZINÁRODNÍ VĚDECKO - PRAKTICKÁ
KONFERENCE**

«EVROPSKÁ VĚDA XXI STOLETÍ – 2008»

16-31 května 2008 roku

Díl 6 Ekonomické vědy Administrativa

Praha
Publishing House «Education and Science» s.r.o
2008

Vydáno Publishing House «Education and Science»,
Frydlanská 15/1314, Praha 8
Spolu s DSP SHID, Berdianskaja 61 B, Dnepropetrovsk

**Materiály IV mezinárodní vědecko - praktická konference
«Evropská věda XXI století - 2008». - Díl 6. Ekonomické vědy.
Administrativa: Praha. Publishing House «Education and Science»
s.r.o - 88 stran**

Šéfredaktor: Prof. JUDr. Zdeněk Černak

Náměstek hlavního redaktora: Mgr. Alena Pelicanová

Zodpovědný za vydání: Mgr. Jana Štefko

Manažer: Mgr. Helena Žakovská

Technický pracovník: Bc. Kateřina Zahradníčková

V sběrné nabídce obsahují materiály mezinárodní vědecko - praktická konference «Evropská věda XXI století» (16-31 května 2008 roku) po sekcích «Ekonomické vědy», «Administrativa»

Pro studentů, aspirantů a vědeckých pracovníků

Cena 270 Kč

Литература:

1. Дятел Е.П., Коковихин А.Ю. Управление государственными организациями в контексте экономической теории прав собственности // Журнал экономической теории. – 2005. – № 1. – С. 42-53.

2. Экономическая теория / под ред. Дж. Итуэлла, М. Милгейта, П. Ньюмена. – М.: Инфра-М, 2004. – С. 100-104.

Максименко І.А.

Національний університет державної податкової служби України

ІРО ЯК СПОСІБ ФІНАНСУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОМПАНІЙ

Важливим фінансовим ресурсом стабільного і довгострокового зростання національної економіки повинен стати масовий вихід українських компаній на міжнародні фінансові ринки, без доступу до яких неможливе просування їхніх товарів і послуг на світові ринки.

ІРО – це первинне публічне розміщення акцій, коли компанія вперше випускає свої акції на ринок і їх купує широке коло інвесторів. Первинне публічне розміщення акцій може бути внутрішнім, коли вони розміщуються в середині країни, і зовнішнім, коли вони розміщуються на іноземних торговельних майданчиках.

Термін ІРО прийшов до нас із заходу, де процедура первинного публічного розміщення чітко визначена законом і правилами бірж. Пройшовши цю процедуру, компанії стають відкритими акціонерними товариствами, а їх акції починають продаватися на фондових біржах.

Публічне розміщення акцій – це складний комплекс організаційних, юридичних і фінансових процедур, в якому крім самої компанії і потенціальних інвесторів задіяно багато посередників. Цілі основних учасників ІРО не завжди співпадають. Кожен із них в процесі підготовки і проведення ІРО зіштовхується зі своїми проблемами і вирішує свої завдання. Проте всі вони зацікавлені один в одному, зацікавлені в тому, щоб ІРО відбулося, тому весь комплекс проблем ІРО повинен розглядатися з різних точок зору – компанії-емітента, інвесторів, посередників.

Позитивні моменти та недоліки фінансування компаній шляхом проведення первинного публічного розміщення акцій подані в таблиці.

Таблиця

Фінансування компаній шляхом проведення первинного публічного розміщення акцій (ІРО)

Позитивні моменти	Недоліки
Підвищується престиж компанії. Про курс акцій і показники роботи регулярно інформує преса, що є рекламою й частково безкоштовною. Підвищується довіра кредитних установ та інвесторів, з'являється оцінка якості акцій з боку учасників біржових торгів.	Випуск емісійних цінних паперів дорого коштує і тривалий у часі процес. Компанія-емітент зобов'язана підготувати проспект, зареєструвати підсумки розміщення, регулярно складати звіти. Це призводить до додаткових витрат і вимагає розкриття внутрішньої інформації.
Підвищується ступінь ліквідності й попит на акції, тому що з'являється впевненість у можливості їх продати за справедливими ринковими цінами.	Додатковий випуск акцій може призвести до втрати керівниками і акціонерами компанії поточного контролю за компанією, а також може породити труднощі в управлінні компанією.
Фондова біржа є хорошим індикатором рівня господарювання корпорації (й усієї економіки загалом).	Додаткова емісія може супроводжуватися спадом ринкової ціни акцій емітента і вимагати заходів по підвищенню інвестиційної привабливості цінних паперів.
Нові випуски цінних паперів негайно потрапляють на ринок і забезпечують надходження нових інвестицій. При цьому вартість рекламної компанії з випуску може бути значно нижчою, ніж для маловідомих компаній, акції яких не котируються на біржі.	Випуск акцій приводить до дроблення доходу між більшою кількістю учасників.
Ціни на акції не змінюються занадто різко, тому що на біржах не торгують великими пакетами акцій, і граничну зміну цін за біржовий період часто регламентовано. На біржі встановлюються реальні ринкові ціни, що відповідають рівням попиту та пропозиції.	Додаткова емісія акцій не позбавлена впливу великої кількості ризиків.
Поліпшуються можливості застави акцій, оскільки за інших рівних умов банки беруть під заставу лише акції, що котируються на біржі, завдяки їх більш високій ліквідності	

Отже, головні цілі компанії в IPO – залучення довгострокових фінансових ресурсів у максимальному обсязі, створення і підтримка статусу публічної компанії. Так, висока ринкова вартість компанії може привернути увагу до її продукції, тобто стати стимулом до підвищення конкурентоспроможності. Публічна торгівля збільшує цінність компанії, що, у випадку успішної роботи, знаходить відображення в ринкових показниках компанії, підвищується загальний рівень довіри до компанії з боку інвесторів, покупців, кредиторів і постачальників. У випадку IPO акціонерам надається можливість продати широкій публіці всі або частину своїх акцій за більшою ціною, ніж вони заплатили в момент купівлі цих акцій, до того як компанія стала публічною. Але, окрім цього, IPO – це і велика довгострокова PR-акція[1].

Останні декілька років міжнародні ринки капіталів знаходяться в полі зору і вітчизняних компаній. 29 українських підприємств вийшли на IPO. Серед них: «Астарта», «XXI Століття», «Укрпродукт» та ін.[2]. За три тижні присутності на міжнародному фондовому ринку українська металургійна компанія Ferrtex збільшила свою капіталізацію на 550 мільйонів доларів і зміцнили свої позиції на світовому ринку [3].

Література:

1. Кешян В.Г., Мартынов И.В. IPO как способ выхода российских компаний на международные фондовые рынки // Финансы и кредит. 2008. №3. С.41-44.
2. Рубцов Б. Тропинка к процветанию // Эксперт. Украинский деловой журнал. – 2005. – №44 (47). 21-27 ноября. С.46-50; Пинкаренко И. Пионеры и циники // Эксперт. Украинский деловой журнал. – 2007. – №26. – 2-8 июля. – С. 26-31; Василенко И. Кризис публичности // Эксперт. Украинский деловой журнал. – 2008. – №9. – 3-9 марта – С.40-42.
5. Простаков Г., Лубчук И. Железная логика Ferrtex // Эксперт. Украинский деловой журнал. – 2007. – №27 (124). – 9-15 июля. – С.27-30.

Мизрах Ю.О.

РАЗВИТИЕ КАТЕГОРИИ «ИНТЕЛЕКТУАЛЬНЫЙ ПОТЕНЦИАЛ»

Нематериальные активы – категория, которая широко используется в различных странах в теории оценки имущества, учётной политике организаций и даже в судебной практике гражданского-правового процесса. Они рассматриваются как вся рыночная стоимость имущества компании сверх основного капитала (основных производственных фондов) и оборотных средств. Нематериальные активы включают в себя патенты и лицензии на использование природных ресурсов, интеллектуальной собственности и товарных знаков; тонкости техно-